

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. 214/2022

Αρχιεπισκοπική Έγκύκλιος για τη Μικρασιατική Καταστροφή

25 Σεπτεμβρίου 2022

Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους καὶ Θεοφιλεστάτους Ἀρχιερεῖς, τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς καὶ Διακόνους, τοὺς Μοναχοὺς καὶ τὶς Μοναχές, τοὺς Προέδρους καὶ τὰ Μέλη τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων, τοὺς Ἐντιμολογιωτάτους Ἄρχοντες τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὰ μέλη τῆς Ἡγεσίας τῶν 100, τὰ Ἡμερήσια καὶ Ἀπογευματινὰ Σχολεῖα, τὶς Φιλοπτώχους Ἀδελφότητες, τὴ Νεολαία, τὶς Ἑλληνορθόδοξες Ὄργανώσεις καὶ ὁλόκληρο τὸ Χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

«Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων» (Ψαλμὸς ρα΄, 10).

Προσφιλεῖς ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές ἐν Χριστῷ,

Ὁ μῆνας Σεπτέμβριος ὁλοκληρώνεται μὲ ἐκδηλώσεις μνήμης γεγονότων, τὰ ὅποια εἶναι μὲν θλιβερά, ἀλλὰ σημαδεύουν τὴν ἐθνικὴ μας ταυτότητα. Μόλις πρὶν μερικὲς ἡμέρες ἦταν ἡ εἰκοστὴ πρώτη ἐπέτειος τῆς ἑνδεκάτης Σεπτεμβρίου, ἐνῶ βρισκόμαστε ἐν μέσῳ τῶν ἐκδηλώσεων γιὰ τὴν ἐπέτειο τῶν ἑκατὸ ἐτῶν ἀπὸ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφή, κατὰ τὴν ὁποία χάθηκαν τόσες ζωές, ἀφανίζοντας τὶς Ἑλληνικὲς κοινότητες ἀπὸ τὸν Ἑλλήσποντο τοῦ Πόντου μέχρι τὰ νοτιότερα παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Σὲ ὁλόκληρη τὴν Ἀνατολία, φωτιές μίσους καὶ διωγμῶν κατάστρεψαν τὶς πόλεις τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, οἱ ὁποῖες ἤκμασαν γιὰ χιλιάδες χρόνια, ἀφήνοντας πίσω στάχτες καὶ ἀποκαΐδια. Περισσότεροι ἀπὸ ἓνα ἑκατομμύριο ἄνθρωποι ἀναγκάστηκαν νὰ φύγουν σὲ ἄλλους τόπους ἀφήνοντας πίσω τὶς περιουσίες τους καὶ ξαναρχίζοντας ἀπὸ τὸ μηδέν. Ἐνα πλῆθος ἀνθρώπων διασκορπισμένων στὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, τὸ ὁποῖο δημιούργησε τὴν Ἑλληνικὴ Διασπορά.

Ὡς Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς, ἐορτάζουμε τὸ φετινὸ ἔτος τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς Ἐκκλησίας μας, ὡς τῆς μεγαλύτερης ἐπαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Σὲ μεγάλο βαθμό, ἡ δημιουργία τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο ἦταν μιὰ ἀντίδραση στὴ Μικρασιατικὴ Καταστροφή. Ἡ Μητέρα Ἐκκλησία βλέποντας τὰ τέκνα της, χωρὶς ποιμένα, διασκορπισμένα στοὺς πέντε ἀνέμους, συντετριμμένη, θέλοντας νὰ ἀνακουφίσει ὅλους τοὺς χειμαζομένους ποὺ ξενιτεύτηκαν μέχρι τὶς εὐλογημένες ἀκτὲς τῆς Ἀμερικῆς γιὰ νὰ ξεκινήσουν μιὰ νέα ζωὴ, ἔθεσε τὴ διαποίμανσή τους κατευθείαν ὑπὸ τὴ μητρικὴ τῆς σοφία καὶ ποιμαντικὴ εὐθύνη.

Γιὰ αὐτὸ τὸ λόγο, στὴν Ἀμερικὴ ἔχουμε χρέος νὰ μὴ ξεχνοῦμε τὸ ὀλοκαύτωμα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καθὼς οἱ ρίζες μας εἶναι ριζωμένες στὴ στάχτη τῶν προγονικῶν μας τόπων, ποτισμένες μὲ τὸ αἷμα καὶ τὰ δάκρυα τῶν μαρτύρων καὶ τῆς προσφυγιάς, προεξάρχοντος τοῦ ἱερομάρτυρος Χρυσοστόμου Μητροπολίτου Σμύρνης. Τὸ μαρτύριό του προηγήθηκε τῆς πυρπολήσεως αὐτῆς τῆς θαυμάσιας πόλης, γνωστῆς ἀπὸ τὸ βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως, πρὸς τὸν ὁποῖο ὁ Κύριος εἶπε: «γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς» (Ἀποκάλυψις Ἰωάννου 2:10). Οἱ πρόγονοί μας εἶχαν βαθιὰ πίστη, στεφανώθηκαν ἀπὸ τὸ Θεό καὶ δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε ὅτι ὑπέφεραν γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ γιὰ τὴν ἀγία τοῦ Ἐκκλησία.

Ἄς μὴ ξεχνοῦμε λοιπόν, ἰδίως αὐτὸ τὸ ἔτος τῆς ἑκατονταετηρίδας αὐτοὺς ποὺ χάθηκαν καὶ τὸ λόγο γιὰ τὸν ὁποῖο χάθηκαν. Ἄς προσευχηθοῦμε γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τους. Ἄς μνημονεύσουμε σήμερα ὅλους αὐτοὺς ποὺ οἱ θυσίες τους ὀδήγησαν στὴ δημιουργία τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν Ἀμερικὴ καὶ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς, διότι ἂν καὶ «σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον καὶ πόμα μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρωνων», αὐτοὶ καὶ οἱ ἀπόγονοί τους ἐκπλήρωσαν μιὰ ἄλλη ρῆση τῶν προφητῶν, μὲ τὴν πίστη τους, τὴν ὑπομονή τους καὶ τὶς ὑπηρεσίες τους. Ἀντάλλαξαν «δόξαν ἀντὶ σποδοῦ» (Ἠσαΐας 61:3) καὶ ἡ κληρονομιά τους μένει ἕως τῆς σήμερον. Ἔχουμε χρέος νὰ τοὺς μνημονεύουμε ἐκφράζοντας τὴν ἄπειρη εὐγνωμοσύνη μας πρὸς αὐτοὺς. Αἰωνία αὐτῶν ἡ μνήμη!

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν καὶ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,

† ὁ Ἀμερικῆς Ἐλπιδοφόρος